

Dzieci i młodzież z Ukrainy w Polsce

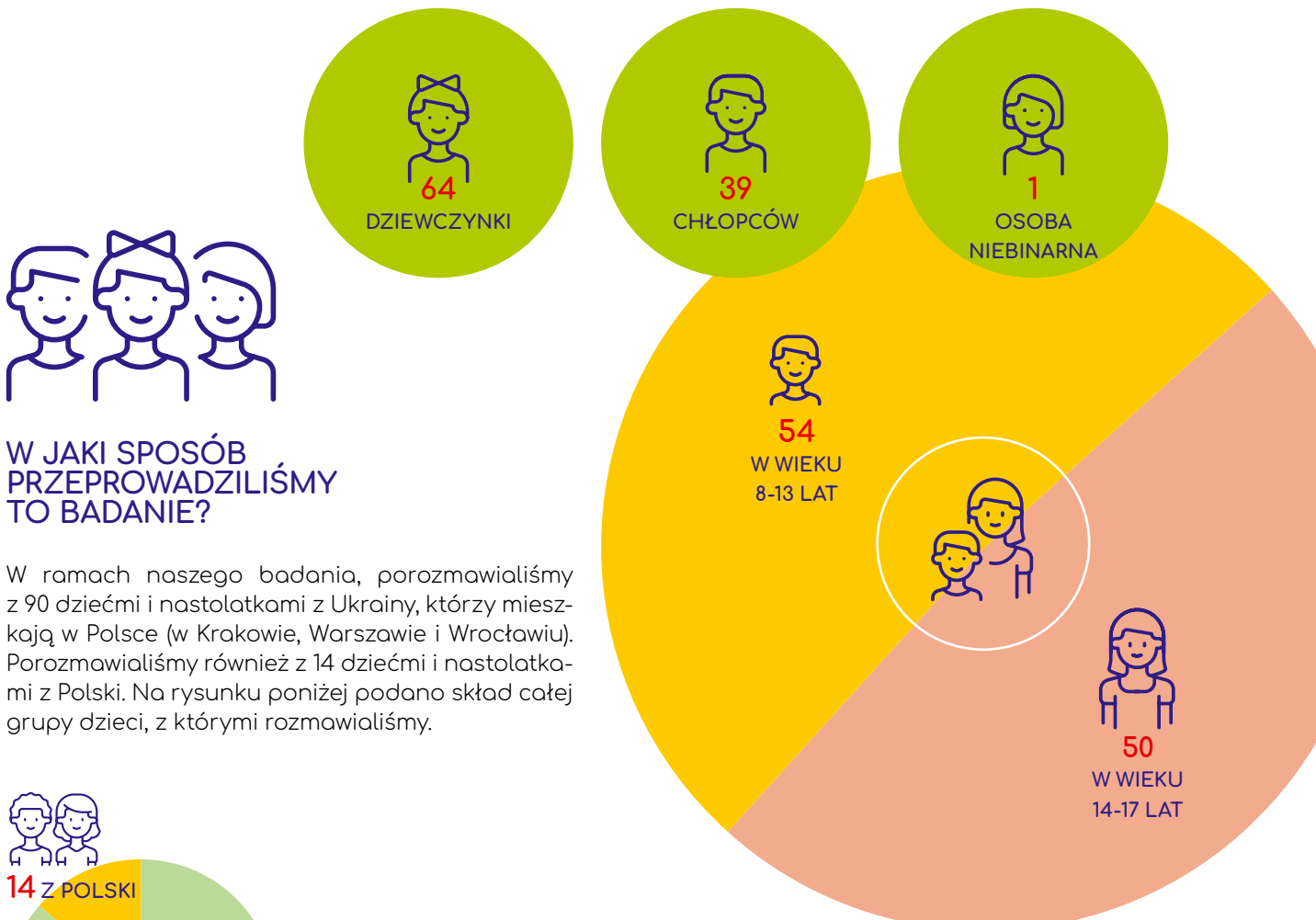
ULOTKA DLA DZIECI
I NASTOLATKÓW

KIM JESTEŚMY? CZYM SIĘ ZAJMUJEMY?

Witaj! Jesteśmy zespołem badaczy pracujących razem na rzecz poprawy bezpieczeństwa dzieci i nastolatków, ich dobrostanu fizycznego i emocjonalnego, poczucia spójności społecznej (więzów społecznych) oraz szans i możliwości edukacyjnych. Wspólnie przeprowadziliśmy badania, których celem było zgromadzenie wiedzy na temat doświadczeń dzieci i nastolatków, którzy przybyli do Polski z Ukrainy w wyniku wojny.

Konieczność przeprowadzki do innego kraju z powodu wojny może sprawić, że życie dzieci i nastolatków jest inne, a czasami trudne. Chcieliśmy dowiedzieć się od nich samych, jak wygląda ich codzienne życie, doświadczenia oraz wyzwania, przed którymi stoją, tak by móc lepiej ich wspierać oraz by opinie młodych ludzi zostały wystuchane.

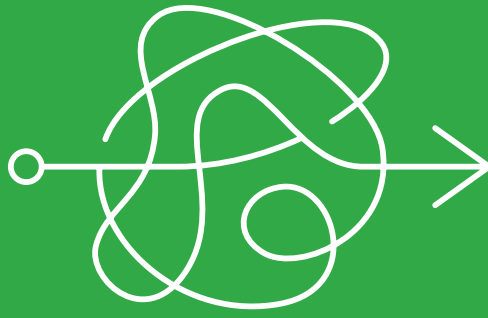
W czasie pierwszego spotkania, uczestnicy badania otrzymali aparaty do zdjęć błyskawicznych z prośbą, by zrobili zdjęcia związane z ich życiem. W trakcie drugiego spotkania, rozmawialiśmy o wykonanych przez nich zdjęciach oraz ich doświadczeniach związanych z życiem w Polsce. Zadaliśmy im takie pytania jak:

1. JAK SPĘDZAJĄ SWÓJ CZAS OD CHWILI PRZEPROWADZKI DO POLSKI?

2. JAK IDZIE IM NAUKA I JAK CZUJĄ SIĘ W SZKOLE?

3. JAK UKŁADAJĄ SIĘ ICH RELACJE Z POLSKIMI DZIEĆMI I OSOBAMI DOROSŁYMI?

Spotkaliśmy się również z polskimi dziećmi i zapytaliśmy je o dzieci z Ukrainy, które znają lub z którymi się zetknęli.

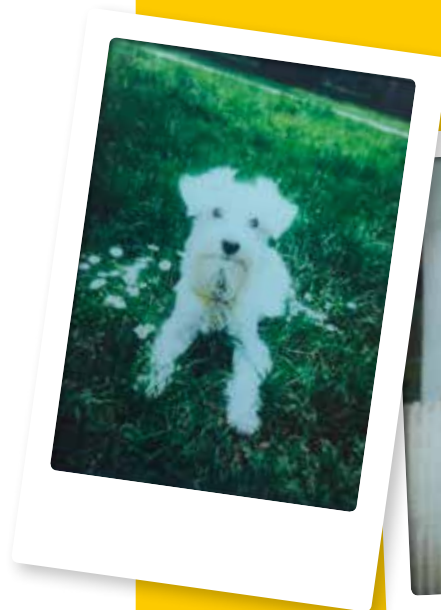

Zdj. 1: "On [postać fikcyjna] zaczął grać... A dokładniej zaczął grać w gry komputerowe, coś w rodzaju strzelanek. Cóż, oczywiście gra w społeczności [wśród graczy] na całym świecie". Prowadzący: „Dlaczego zaczął?” „Może po to, by stłumić swoje uczucie smutku z powodu Ukrainy.” (Gromsko, 17, chłopiec z Ukrainy).

OPOWIEDZIELI NAM O SWOICH EMOCJACH I DOBROSTANIE.

- Wiele dzieci i młodych ludzi, z którymi rozmawialiśmy, opowiedziało nam, że tęsknią za swymi bliskimi i zwierzętami domowymi, które pozostały w Ukrainie.
- Mówili również, że czują się w Polsce osamotnieni i że jak dotąd nie udało im się nawiązać wielu głębokich przyjaźni.
- Około połowy dzieci i nastolatków, z którymi rozmawialiśmy, wspomniało, że chcieliby mieć możliwość zwrócenia się do odpowiednio wykwalifikowanego specjalisty w celu uzyskania wsparcia w odniesieniu do ich zdrowia psychicznego i dobrostanu emocjonalnego. Mówili również, że woleliby, by osoba taka mówiła po ukraińsku.
- Mówili o swej trudnej sytuacji finansowej, a niektórzy z nich (zwłaszcza starsi nastolatki) informowali, że podjęli pracę w celu zarobienia pieniędzy i utrzymania swej rodziny.
- Aby przezwyciężyć stres, wiele dzieci i nastolatków angażuje się w zajęcia, które poprawiają ich nastrój i emocje: niektórzy uprawiają sport, inni zajmują się sztuką, a jeszcze inni spędzają czas na łonie natury lub ze swoimi zwierzętami domowymi. Powiedzieli nam również, że chcą dowiedzieć się o innych zajęciach, w których mogą uczestniczyć.

Zdj. 2: "Z psem trochę łatwiej było znaleźć [mieszkanie] niż z kotem. Wiem, bo mam też znajomą mojej mamy, która szukała mieszkania z kotem i powiedziano jej, że nie wolno z kotem, ale byli gotowi nas do tego mieszkania przenieść [z psem]. Mam psa. Tutaj, pies." (Tarico, 16, dziewczyna z Ukrainy).

Zdj. 3: "[Koty] pomagają radzić sobie ze stresem. Wspaniale jest mieć ich przy sobie, są jak członkowie rodziny. Ale w Polsce ciężko z nimi żyć. Przyjechaliśmy długo nie mogliśmy znaleźć mieszkania z tym kotem [...] A potem znaleźliśmy je ze względu na kota. Bo gospodyni lubi rude koty. I faktycznie wynajęła nam mieszkanie." (R, 15, dziewczyna z Ukrainy).

OPOWIEDZIELI NAM RÓWNIEŻ O SZKOLE I NAUCE.

- Większość dzieci i nastolatków, z którymi rozmawialiśmy, chodzi do polskich szkół i uczestniczy w lekcjach w języku ukraińskim online, co nie pozostawia im niemal w ogóle czasu wolnego. Niektórzy starsi nastolatki mieszkający w Polsce odczuwają frustrację spowodowaną tym, że będą musieli uczęszczać do szkoły kilka lat dłużej z powodu różnic między polskim i ukraińskim systemem szkolnym.
- W polskich szkołach dzieci i młodzież stoją przed wieloma wyzwaniami. Na przykład, czasami mają trudności z nauką języka polskiego. Niemniej lubią chodzić do polskiej szkoły, gdyż pomaga im to w lepszym planowaniu ich czasu, mogą zapoznać się i spędzić czas z przyjaciółmi oraz nauczyć się polskiego. Lubią także swych nauczycieli i posiadających przygotowanie międzykulturowe asystentów zapewniających im wsparcie.
- Niektóre z dzieci uczęszczających do szkół ukraińskich w trybie online dzieliły się negatywnymi obserwacjami dotyczącymi nauki online; powody były różne, także to, że trudno jest im spędzać długie godziny przed ekranem komputera. Woleliby uczęszczać na lekcje online w ośrodkach, gdzie mogliby spotykać się i uczyć wraz z innymi dziećmi i młodymi ludźmi oraz uzyskać wsparcie pracujących tam nauczycieli.
- Nastolatki u progu ukończenia szkoły wyrażali zaniepokojenie przyszłością ich nauki na poziomie wyższym oraz zgłaszali potrzebę pomocy w uzyskaniu dokładniejszych informacji na temat możliwości w tym zakresie i wyboru dalszej ścieżki kształcenia.

Zdj. 4: "Właściwie to dzisiaj podeszłam do niej [nauczycielki] i ona przyszła, żeby zrobić zdjęcie." (S, 17, dziewczyna z Ukrainy).

Zdj. 6: "To jest flaga Polski i Ukrainy, kolejno, to flaga UE, chyba." (Fikus, 17, dziewczyna z Ukrainy).

Zdj. 5: "Nie lubię nauki zdalnej! Oto zdjęcie mnie – masa papierów, laptop, ogromne obciążenie w jedenastej klasie. Po prostu leżysz i umierasz." (SH, 17, chłopiec z Ukrainy).

Zdj 7: "To, co lubię w polskiej szkole. To ja, i to są moi przyjaciele i nauczyciele. Charakterystycznym elementem są tu bransoletki w barwach Ukrainy i Polski." (Capybara, 11, dziewczyna z Ukrainy).

Zdj. 8: "Chodziło mi o pięść, ponieważ często dochodziło do kłótni podczas lekcji wychowania fizycznego... były kopnięcia między uczniami z Polski a uczniami z Ukrainy." (Kartofelus, 11, chłopiec z Polski)

Zdj. 9: "Zrobiłam zdjęcie chwastów, ponieważ... chwasty trzeba wyrwać, a... oni [Ukraińcy] mają złe nawyki. Obrzydliwe nawyki, które powinny być wypienione." (Serduszko, 12, dziewczyna z Polski)

Zdj. 10: "Mam zdjęcie pluszowego misia z sercem, ponieważ mam na myśli, żeby inne kraje widziały, że mamy serce, takie jak ten pluszowy miś. I dlatego chciałam pokazać to zdjęcie." (Gwiazdka, 11, dziewczyna z Polski).

OPOWIEDZIELI NAM O SWYM POBYCIE W POLSCE.

- Wiele dzieci i nastolatków, z którymi rozmawialiśmy, nie miało w Polsce poczucia przynależności. Chcieli albo wracać do Ukrainy lub pojechać do innego kraju.
- Niektórzy z nich podzielili się z nami swymi historiami o znęcaniu się i złym traktowaniu, którego one lub inne dzieci z Ukrainy doświadczyły ze strony polskich dzieci i dorosłych, w szkołach i przestrzeni publicznej. Jednakże inne dzieci podzieliły się pozytywnymi doświadczeniami wsparcia ze strony polskich kolegów i koleżanek szkolnych oraz nauczycieli.
- Ponieważ nadal nie mówią zbyt dobrze po polsku, nie spędzają dużo czasu z polskimi dziećmi, które również mogą nie rozumieć ich sytuacji. Zamiast tego spędzają więcej czasu z polskimi dorosłymi, którzy ich wspierają, takimi jak nauczyciele oraz właściciele mieszkań i domów, w których mieszkają.

KOLEJNE KROKI

Informacjami uzyskanymi od dzieci i młodzieży podzielimy się z rządem, decydentami i innymi organizacjami w celu planowania nowych polityk i działań odpowiadających na obawy zgłaszane przez młodych ludzi, z którymi rozmawialiśmy.

ABY POMÓC DZIECIOM I NASTOLATKOM W OSIĄGANIU LEPSZEGO SAMOPOCZUCIA I ZDROWIA:

- Chcemy współpracować z rządem i szkołami, w celu udostępniania większego zakresu informacji na temat zajęć, w których mogą oni uczestniczyć oraz usług, z których mogą korzystać w celu poprawy stanu ich zdrowia psychicznego i dobrostanu emocjonalnego. Będziemy wnioskować, by zajęcia takie oferowane były bezpłatnie oraz realizowane przez ukraińskojęzycznych specjalistów.
- Chcemy współpracować z rodzinami i nauczycielami, aby zwiększyć ich zdolność do pomocy dzieciom i młodzieży oraz zapewnić im wsparcie emocjonalne.
- Chcemy pracować z matkami, aby pomóc im radzić sobie z ewentualnym lękiem lub stresem.
- Chcemy zapewnić dzieciom z Ukrainy zajęcia pozalekcyjne, dające im więcej możliwości nawiązywania przyjaźni i kontaktów z rówieśnikami.

ABY POMÓC DZIECIOM I NASTOLATKOM W NAUCE:

- Chcemy współpracować z nauczycielami, aby pomóc im w zapewnianiu wsparcia dzieciom z Ukrainy w szkołach.
- Chcemy współpracować z rządem i dyrektorami szkół, aby zwiększyć liczbę ukraińskich asystentów w szkołach.
- Chcemy współpracować z rządem i szkołami, aby doradzać dzieciom i młodzieży na ich drodze w ramach szkolnictwa wyższego i policealnego.

ABY POMÓC DZIECIOM I NASTOLATKOM W OSIĄGNIĘCIU LEPSZEJ JAKOŚCI ŻYCIA W POLSKIM SPOŁECZEŃSTWIE:

- Chcemy stwarzać przestrzeń dla dzieci z Ukrainy i dzieci z Polski, gdzie miałyby one okazję do spotkań, zabawy i wspólnego spędzania czasu poza szkołą, oferując zajęcia takie jak warsztaty artystyczne, zajęcia sportowe i wycieczki.
- Chcemy współpracować z innymi organizacjami, władzami lokalnymi i szkołami, aby informować młodych ludzi o dostępnych zajęciach, w których mogą uczestniczyć w wolnym czasie.
- Chcemy współpracować z innymi organizacjami w celu zapewnienia lekcji języka polskiego i ukraińskiego dla dzieci i młodzieży z Ukrainy.

CZY MASZ JAKIEŚ SUGESTIE LUB POMYSŁY DOTYCZĄCE TEGO, CO MOGLIBYŚMY ZROBIĆ, ABY POMÓC CI W LEPSZYM ŻYCIU I INTEGRACJI W POLSCE?

Czy jest coś, co Twoim zdaniem możemy zrobić, abyś poczuł/a się w Polsce lepiej?

Daj nam znać za pośrednictwem poniższego linku lub skanując kod QR. Z pewnością przeczytamy Twoją wiadomość i postaramy się uwzględnić Twoje sugestie w naszej pracy.

<https://ee.humanitarianresponse.info/x/wbicNaHJ>

